

השיר מוקדש לאור
בצומת בראש פינה.

האור הדק של שלומי

פרפר ימיו בגן-עדן
דבק בפרח שזרעתי
בסתו
אותיות של מעלה בכנפיו הכתמות
סימנים של יפה.

בסימנים האלה
שנגד עיני טבעו בחלל
רפרף האור הדק
של שלומי.

זלדה.

חזל טוב... חזל טוב

י מ י ה ו ל ד ה

2/2 אילן גינת

ליטל עמר

אידו פוקס

תומי הרפז

3/2 גב' הילדה ברק בת 70

ענבר הרמן (נכדה ריפקינד)

רות איתם (נכדה ארנברג)

4/2 כוב ויניו

5/2 רותי אורן (ליפשיץ)

איה פרחי (נכדה וטרמן)

נעם שגב-קרופר

שני שוער (נכדה עמית)

6/2 איליין איסטון

סל פק

סל קנדל

7/2 גליל רוזנקרנץ

8/2 לירון גליק

דביאל ארנברג

אלקס וינקלר

נופר כהן (רותי מרכס-נכדה)

אור משה פרחי (וטרמן)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

בקול המוסיקה - בשנת בשעה: 12.05 ישודר המחזה:

"הפטריט והסקאדים"; מאת מלורין סימובס - קאזריט.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

מה נשמע בעמוד 7!

לא התאכזבנו.

לא נכשלנו!

כיום נתקדם...

הלו קרול!

כאב לי לקרוא שאת כל כך כועסת אחרי האספה האחרונה

ואיך שאת מתקיפה את החברה.

את אכזבתך אני מבינה, כי הכנסת הרבה עבודה ומחשבה, וציפית לתרומת הענף (בהמשך) לפרנסתנו. אך בוודאי ידוע לך שכל מי שנתפקיד מרכזי עומד בפני החברה כולה. אי-אפשר לצפות להסכמה תמידית, אפילו עם כל המחשבה וההכנה, שהקדשתם לנושא קודם.

אנחנו עדיין חברה טובה (אני אופטימית מאד) ומצטערת שאת מרגישה שהיום החברה רקובה.

האספה היתה על רמה, ואנשי הנקודות לא באו להתקיף את החברים שהגישו אינפורמציה. אמנם אפרים הביא מספרים משלו. האם ביצ-תיים מישוהו בדק את המספרים שהביא? האם חשבתם להזמין אותו לשיחה עם האחראים ולנקות את האווירה? למה מיד לדבר על אי-אמון?

כולנו רוצים להתפרנס. כולנו במתח איך להגיע לזה. אם אנחנו בוחרים בחברים לשנת בוועדות (במיוחד מרכזיות) זאת לא אומרת שאנחנו חייבים לקבל את כל מה שמציעים. אינני חושבת שאת צודקת. שאולי רובנו מעוניינים להביא להתפתחות של כל הב-הלת הקבוץ על-ידי הצבעת אי-אמון. אם לא הסכמנו, זאת לא אומרת שצריכים להחליף את ההנהלה ליו-חר טובה.

על כולנו לדבר ישירות... לבדוק... עם כל הקושי שיש בזה, אני צריכים לגשת לעתידנו בהבנה ובסבלנות. משיחות בחברה. אני מ-בינה שאין התנגדות עקרונית לחיירות. דהתנגדות היחד להצעה ה-ממדינית והרואית לנו.

לפי נסיון של שנים שעברו החברים זוכרים שלא תמיד עמדנו בחוב-ביות, ומרגישים שאיננו יכולים "לרוץ" וצריכים לדאוג "שוליים" לדברים שלא עלו על דעתנו. כשתכנון פרויקט כלשהו (אפילו בעזרת מומחים).

עברו שבועיים מאז האספה, ואני מקווה שהתגורר על אכזבתך, שאני בהחלט מבינה אותה. וחמשיכי בענף החיירות. קבלי את המצב כפי שהוא.

רגענו לאן שהעברנו.....

לנשום! לחשוב! מה עכשיו? אולי אפשר לקיים שיחה פתוחה עם כל המעוניינים (כולל המחנודים להצעה האחרונה)

נחשוב כולנו אתכם האחראים - אם לעשות יותר, איך? מתי? איפה?

כבוד עצמי

קרול, אני מבינה שאת כותבת את מאמריך במצב של כעס ותסכול. אני לא נעלבת, כי לפי דעתי מאמריך טובל מחוסר בגרות. במשך השנים האחרונות אני, שאינני חלק של ניהול המשק, מרגישה, ואני חושבת שישנם חברים אחרים שמרגישים כמוני, שמצביעים עלי כאילו אני לא מכינה כמה רע מצבנו הכספי.

באמת, אין גבול לטפשות! במשך הרבה שנים, ורוב שנות חיי בכפר הנשיא פחות מספר שנים טובות, תמיד היינו במצב של "אין כסף" ושהיה עלינו לעבוד יותר ויותר קשה ולהצטמצם. לפי דעתי, כך גם עשינו. (היום יש סיסמה חדשה שאומרת "עלינו לפרנס את עצמנו", שהיא לא מובנת לי, כי מה ניסינו לעשות כל חיינו עד כה כאן?)

לפי דעתי, האסיפה האחרונה היתה גדולה וטובה, בהתנהגות למופת, בלי עוינות ואפילו צחוק ביחד. ואם זה גרם לצעירים לקום לדבר, ובצורה עניינית ומתורבתת, אדרבא.

כאשר אמרתי שאין לי אימון במספרים ותוכניות, לא התכוונתי לאנשים, רק למציאות חיינו. בכל חיי כאן בכפר הנשיא, לעיתים רחוקות בלבד הצלחנו להשאר בתוך התוכניות שהוכנו מראש. פעם היתה קרן פנסיה והרגשתי טוב. למדנו באסיפה שהקרן כבר לא קיימת, וכחברה בחיינו השיתופיים, הכנתי את הסיבה. מדוע את, קרול, לא יכולה לראות שהאסיפה החליטה החלטה דמוקרטית טהורה עם מגוון גילים כעד ונגד, ושאלה שהתנגדו לא רצו בדבר, שהחליטו בשמם ועבורם, בלי להרגיש את הדופק של רוב החברה?

קרול - אני והרבה כמוני גם "השקענו את נשמתנו" עבור פרנסתנו. את לא היחידה ככלל. עד היום הזה אני שקטה עם החלטתי, ומוכנה לעבוד אפילו יותר, כל עוד אני יכולה. אצלנו בכפר הנשיא הדבר החזק ביותר הוא חיי החברה. אינני מאשימה אף אחד עבור מצבנו הכספי והכלכלי. אני מעריכה את כל המאמצים של כל אחד שתרום להצעה שנפלה. מדוע אינני מקבלת אותה ההערכה אם אני חושבת אזרת?

בכל זאת בידידות,

אירית בן-חיים

האסיפה

שהיונה

על מה שהיה לפני שבועיים וחלושה שבועות. ששכחו המזונים כדי לשמוע ולהשמיע ולבסוף להצביע על ההצעה להרחיב את התיירות - על התופעה החברתית הזאת כדי לתת את הדעת. יש כאלה שרואים בתוצאה אסון חברתי וסימן שהדמוקרטיה הכיבוצית פשטה את הרגל ובבוא העת יציעו שענייני הכפר (במשך הזמן דעם "קיבוץ" יימחק מן הלהסיקון, כי גם שיטתו פשטה את הרגל)...יתנהלו על ידי הנהלה מצומצמת, מורכבת מאנשים ידעו רצי הכלכלה, שחלקם יבוא מחוץ למכה (כדי להבטיח אובייקטיביות בהחלטות). ויש אנשים שרואים באסיפה רבת נוכחים הוכחה שיש עדיין חיים במוסד עתיק זה.

חברה ותיקה אחת אמרה כהתלהבות: "צעדינו יודעים לדבר!" הם יודעים לדבר ויש אפילו שמדברים יפה ולעניין, אבל נשאלת השאלה מדוע הם מופיעים בדברים רק כשהנושא על סדר היום נוגע להם אישית? אם הופיעו 125 חברים - 57 יותר מן הנוכחות הרגילה באסיפות - אזי התרוץ שהם לא יכולים להפקיד את ילדיהם הרכים כדי לבוא לאסיפה, לא תופס. אולי הסיבה נעוצה לא רק באנוכיות (כמו שאמר הנסך הקטן "סנדורכים על היבלת שלי אני צועק") אלא בעובדה שהאסיפה

מתיחסת רק לנושאים "עקרוניים", ושאר הדברים חשובים כתפלים, נידונים במועצה הכלכלית או במזכירות וזוכים במקרה הטוב לדו"ח מעורפל (עוד אחת מפירות הנייר שמעבד התמלילים במזכירות הטכנית מקיא החוצה).

מרכז משקנו קבע בזמנו ש"אי אפשר לנהל ביזנס דרך החלטות שנעשות על ידי חמישים חברים שבמקרה נוכחים באסיפה" ומה דינה של החלטה כזאת, כשהרכה יותר מן החמישים - ותיקים ונודליקים שאין לו מה לעשות בערב - מופיעים כדי להכריע.

מי שסבור שרק העניין של נוחיות אישית הכריע את כפות המאזניים טועה. היו כאלה שסברו שאין להרחיב ענף שבו ה"עבודה המלוכלכת", הלא סימפטית תיעשה על ידי שכירה מחזור או מטובא, יש כאלה שמאמינים שענף תיירותי שהצליח בגלל האינטימיות, היחס הידידותי, האווירה הלא-מלוכנית, יאבד חלק מן המשיכה שלו ברגע שהוא מתרחב, ויש חברים שתפיסתם החברתית מחייבת אותם לא לנסות להדווח על חשבון חלק מן הציבור (אלה שישבילו מן הרשע, אלה שיצטרכו לעבוד דירה כשהחלק האחר לא נפגע.

יש לקוות שעוד לא הגענו ושלא נגיע לעמדתו של הפועל הבריטי, שססמתו שלא נתרגם כאן היא Fuck you Jack, I'm alright. ויש גם חברים ששואלים האם הכנסה נוספת של עוד 200,000 ש"ח (הכנסה או רווח -לא ברור) הוא קצה הקרחון שנראה, ובעקבות התשקעות הקטנות יבואו עוד ועוד.

ופה ושם יושב מי ששואל את עצמו "הנה מדברים על זה שאם ירחיבו את התיירות המצב בחדר האוכל יהיה טוב יותר, והאוכל יהיה מגוון יותר ויזכה לציון 5 - 4 מזלגות בסולם הזוללים המקצועיים, ושכדי שלמבקר מבחוץ יהיה כפר הנשיא יותר אטרקטיבי יתקנו מדרכות ויפזלו בנקיון וישקיעו יותר בנוי....מה מונע ממנו לעשות את הדברים מבלי להרחיב את התיירות - רק הם רוצים בדמה נאותה?" אולי יש פה משהו שיענה לו!

האמון והמוסדות

אין ספק שחלק די גדול מאזרחי מדינת ישראל מתוסכלים מן המתרחש בתוך המוסד המחוקק של מדינה זו - הכנסת. העדרות ראש הממשלה ושרי הממשלה, העברת חברי כנסת, השתלטות ה"סחר-מכר" בכל פינה, התכססנות כדי למנוע ולהעביר הצעת חוק, ההתעלמות מצורכי מגזרים שונים של האוכלוסייה - מוכסלים, עולים חדשים, המגזר הדרוזי והערבי, חיילים משוחררים, חינוך לכל - כל אלה הפכו את הכנסת למאוסה בעיני רבים, גם מי שלא שייך לסוג הנאיבים פוליטיים המאמינים ש"איש חזק", יציל את המצב, מרגיש שמשוה חייב להשתנות. יש חוסר אמון והאשמה לא בתוך החברה הישראלית אלא באלה שבחרנו בהם להיות מנהיגינו. לא כולם נוכלים, לא כולם עושים את עבודתם בדמאות ויש ביניהם - בכל או ברוב המפלגות הפוליטיות - אנשים חכמים וישרים, שרוצים לשרת את העם.

מה שנכון לגבי הכנסת נכון לפעמים לגבי מידת האמון שחברה קיבוצית רוחשת למנהיגיה. קריאת היאוש של קרול ב. בעלון מלפני שבוע מחטיאה את המטרה. אם יש חוסר אמון במוסדות, הוא נוצר כתהליך הולך וגדל, ולא מפני שדווקא מתייחסים בשנאה או בעוינות לאלה שממלאים תפקיד. אם כותב שורות אלה צודק בניתוחו, לפחות חלקית (תגובות נזעמות בכתב בשבוע הבא), חוסר אימון זה נובע מדברים שנעשים או לא נעשים, שמסבדים ולא מוסבדים, שמוזנחים או שזוכים לתגובה "זה בטיפול" על ידי אנשים שבידיהם ניתנה האפשרות להזיז ולקדם עניינים. ואם יש משבר בקיבוץ זה הוא לא תולדה של המשבר הכלכלי שחל בקיבוץ זה לפני חמש שנים, אלא תוצאה של סחף בדיקמה החברתית - באי-נכונות של אותם האנשים שמסתובבים ב"מסדרוני הכוח" לנסות לשאול את החברה הקיבוצית הזאת במה היא ממשיכה להאמין. יותר מדי סממאות מרחפות באויר - כולן פרי הטפות של אלה שלא מאמינים בקיבוץ כחברה שוויונית, שותף דמוקרטי, בעזרה הדדית, - "החבר חייב לפרנס את משפחתו" - "אין ומזמן אין שוויון" וכו'.

המשבר הכלכלי וחוסר היכולת להתמודד איתו נובע מאי היכולת למצוא חברים שיעבדו במקומות חיוניים מכל הסוגים: חינוך, חדר האוכל ומטבח, ניקוי בתי שימוש, ובהמשך ניקוי חדרי תיידים, המפעל ועוד. הגזירה הפשטנית שמסנוורת טיפשים "מי שייפלט ממרכז רווח ולא ימצא מרכז רווח אחר שמוכן לקבל אותו יצטרך למצוא עבודה בחוץ" שמקובלת ל חלק מקבדניטי הקיבוץ, אינה מעוררת אמון.

הערות ביניים

* לפעמים משבחים אנשים יודעי כלכלה את העולם הקפיטליסטי וכשהם משווים את הישגיו מול העולם הקומוניסטי הקודם, אומרים: "נו, זה מה שקרה לעולם המרקסיסטי-לניניסטי-סטליניסטי. הכל נפל כמו בניין קלפים, מה שנכון לגבי אמא דוסיי, נכון לגבי הנסיונות שנעשו מחוצה לה, כולל נסיון הקיבוץ. תם עידן השיתוף והשוויון המדומה". הם שוחכים להזכיר שהקפיטליזם מראה סימנים מדאיגים של מחלה חשה. מכתב שהגיע מאנגליה מציין שהמצב הכלכלי שם מעבר ליאוש. איש אינו קונה בית ועסקים שהיו מצליחים פושטים את הדגל. גם במקצוע כמו מחשבים התמוטט ושוק ומוכשרים רבים עומדים כתור לשכת העבודה. ואם כך שם, למה נשלח את צעירינו ללמוד? מלונאות, מחשבים, ניהול עסקים?

* לעתים נראה שלמרות שילדינו בגיל הרך מקבלים הרבה חינוך טוב - ועל זה אין מערערים, אנחנו המבוגרים הפכנו את הלוח העברי לגומיה אלסטית שלפעמים מאדיכים אותה ולפעמים מקצרים אותה. כל המדינה - כולל חילוניים כמונו - יוצאת לשתול שתילים באותו יום שט"ו שובט נופל בו. אנחנו מחכים לשכת נאה. חג פורים נערוך בליל שבת לפני או אחרי החג. (אין שום סיבה שלא יתמזג במשך הזמן עם ליל הסדר, שבוודאי ילבש צורה אחרת אם יופיעו החוגגים בתחושת מתאימה. על חג קיבוץ החליט באסיפה חגיגית שאסן-נתיחס אליו בכלל הוא יצטרך להתבדג איפה שהוא בין חבר מצווה, מסיבת י"ב והחתונות שמיועדות לתקופה אחרי שבועות. האם זה חייב להיות כך, אפילו אם ההסבר הוא ש"אחרי מסיבה טובה חברים רוצים יום "מנוחה" קשה, אם זה התרוץ, להבין מדוע מסיבות חתונה מוצלחות מאוד מתקיימות לרוב ביום ג'.

* בלי הרבה רעש ובמידה די גדולה של הצלחה מתקיים חוג ללימוד התלמוד בקיבוצנו, בהדרכת הרב דוידוביץ מראש פינה. בעיות השעה מוצאות את בטוין ששיחות שלא פעם חורגות מעבר לתחומי התלמוד והמפרשים. יש כרגע כתריסר חברים וחברות שמגיעים בכל מזג אויר, ואין ספק שחוג זה תורם לשטח התרבות, שלדוב מוזנח אצלנו - למידה ושיחה בלתי אמצעיות. הרב תורם הרבה בהומור, סבלנות ופתיחות. גם חילוניים נהנים.

פינת דודה ינטה

- לדודה ינטה היקרה - אצלנו יש בעיה של חוסר דירות. מה עושים בתקופה של העדר משאבים? שלך, עמליה דלא ניידיא - קיבוץ רמת הצפיות.

- לעמליה שלום, מסרי ד"ש לגזבר שלכם הכרתי אותו כחוג לספרות ימי הביניים שבידוע הוציא הרבה כלכלנים מוצלחים. הפתרון פשוט: מנצלים את שיטת "מסיבת

התה של הכובען המשוגע" - כל אחד זז. אם נעשה חשבון, שאם יש תמיד משפחה שעובדת דירה, שאפשר לשכן אותה זמנית באוהל או לשלוח אותה לנסיעה מיוחדת לחו"ל, אזי יש דירה פנויה אפשר לעשות את זה בבת אחת עם שש משפחות מקסימום - שיכון אוהלים מול המזכירות מוסיף לנוף הכיבוץ.

- לדודה ינטה שלום - אחת הסיבות לסרוב חברתנו להרחבת התיירות בקיבוץ היא העובדה שבדיכת השחיה (אורך 25 מ') תתמלא אנדרחים יקרים. זה טוב או זה לא טוב לציונות? שלך יוסי סגנון-חזה, קיבוץ בית המצילים.

- ליוסי שלום, בוודאי שזה טוב לציונות. תעשה חשבון, אם נכניס 200 איש, אישה וטף לכדיכה קטנה, כמות המים שנצטרך לנצל למלא אותה תהיה כמעט אפסית - זה גם טוב לחקלאות. חבל על כל טיפה, והם משלמים בעד ותפשוף הקל ההמוני!

- לדודה ינטה היקרה, איך יכול להיות שלפי תחשיבי ועדת החשמל ככל שיש יותר נפשות במשפחה צריכים פחות חשמל? שלך, בדיק בן כבל, מתשב עין מתח.

- לבדיק שלום! עובדה: במשפחה שבה ארבעה ילדים מכל הגילים המתח הוא רב וזרם הילדים שמרביצים זה לזאת מוסיף הרבה אנרגיה וחום, להורים ולילדים כאחד. אבי המנוח היה אומר "הילדה הזאת גורמת לחום גבוה" ואני הייתי יחסית שקטה.

שבת שלום, אדיר ק

מה נשמע?

בשבת נאה ויבשה הצלחנו סוף סוף לגשת לנטיעות. המיקום - ליד הקרואנים - משך קהל רב-גילי, שנטע בהתלהבות ובתקווה עצי ברוש ויוניפר. כפי שהתבטאו כבר לפני שבוע - נאחל לעצים ולנוטעים חיים פוריים וארוכים באדמת המולדת...

- * אור לנו - דרורלנו... בצומת ראש פינה הותקנו סוף סוף גם הנורות לעמודי החשמל שעומרים כבר כצפיה דרוכה במשך מספר חודשים.
 - * שיפורים וחידושים בארוחת הבוקר של תלמידי ב"ס יסודי - נרכשו מגשים קלים המאפשרים אפילו לזאטוטי כיתה א' לשרת את עצמם ולקחת בדיוק מה שהם רוצים. בתאבון!
 - * למרות הקור מקפיא העצמות התחילה עונת ההמלטה בדיר. כולט מוזמנים לבקר. בכלל, הככשים נהנים מן המרעה המשופר שצמח להם בהשפעת הגשמים המרובים.
 - * ברוך החוזר - לרונן פורסטר, שהגיע השבוע ממרחקים.
 - * גם טוב לראות את גל אפטרוט שחזר אלינו - לחודש בינתיים.
 - * ברכות מכולנו לנועית ברור עם סיום קורס מ"כאיות.
 - * לטל פק, שאתגיים השבוע - שפשוף קל (האם עדיין משתמשים בביטוי הזה?)
 - * ולסגל, ההופכת כטכס הסיום בעובדה השבוע לקצינת כטחון-שדה - הצלחה בתפקיד החדש.
- ואם תרגישו בחוסר אחידות בהדפסה השבוע (יותר מהרגיל, אני מזכוונת...), תדעו שעקב העדר המכונה המשמשת אותנו בדרך כלל, הודפסו הדברים במגוון כלי הדפסה - החל מתמלילן עד למכונה ידנית, שזה בערך כמו לחרוש בימינו במחרשת עץ.

בקיצור, שבת שלום,

אנגה

לחברי המועצה הכלכלית

כן, אני הצועמי בגד תכנית התיירות שהועלתה באספה לפני כשנ-
עיים.

מפי לא פרצה קריאת שמחה כשהתכנית לא התקבלה.
ידוע לי שנהחלטה זו שוב עומד בפנינו כאב הולש על קיומנו ו-
פרנסתנו.

כן ידוע לי על חברים שהצביעו בעד התכנית, אך נשמו לרוחה
כשהיא לא התקבלה.

מכאן ברור שההכרעה שעמדה בפנינו עתה אותנו (את החברים) ו-
אותי אישית מאד אמביוולנטים וחצויים, ולכן כל החלטה שלא ה-
יינו יוצאים עמה מהאספה, היתה משאירה אותנו כפי שאנו מ-
רגישים עתה: דאוגים וחרדים.

אני מאמינה שהמספרים שהובאו על הדף אינם מצוצים מהאצבע וכי
יודעי דבר חישבו אותם והם הנם אומדן המתקרב למציאות.
יתכן שבשכחו פרטים פה ושם ואת הביתן לתיקון אפשר לתקן.
כמו כן, אני מאמינה שכל חברי המועצה הכלכלית אין בכוונתם
ל"סדר" את צבור החברים, אלא למצוא פתרון לקיומנו.

כבעלת תפקיד אני גם מודעת שהחצים מופנים בדרך כלל אל הנושא
באחריות ולא אל החבר הפחות מעורב.

שמעתי שמועות וריבוזים על כוונות התפטרות - אני מבקשת מה-
וועדה לא להרפות ידיה, לבדוק שוב, לחפש פתרונות חלופיים ה-
יות וברור לכולנו שאין ברירה אחרת.

ב ה צ ל ח ה

צילה.

כ"ח בשבט תשמ"ח (1988) מר אנרהם רזניק
ל' " תשכ"ד (1964) גלעד היימן
ל' " תש"ן (1990) שלום דיויס
ב' באד"א תשמ"ג (1983) רג"י פרידלנדר
ד' " תשמ"ז (1987) צבי לוינסון.

נר זכרון

ההספד הבא - למקס (מוטל) חייט ז"ל

הופיע בעיתון היהודי של פרטוריה דרום אפריקה 1991.

זכרונות ממשפחת חייט -

רבים בפרטוריה התעצבו לשמוע על פטירתו של מוטל

(מקס) חייט, בנובמבר.

ב- 20 השנים האחרונות הוא חי בכפר הנשיא, בישראל.

הוא נולד בריקשוק, ליטואניה ב-1923, הבכור מבין ארבעה

בנים. כשהיה בן שלוש הצטרף עם אמו והאח הצעיר אל האב

שיצא לדרום אפריקה קודם לכן. משפחת חייט היתה משפחה

מכובדת בקהילת פרטוריה ומעטות המשפחות שתרמו כמוהם למדינת-

ישראל.

מוטל היה איש שאכפת לו, והצד החומרי בחיים לא עניין אותו

כלל.

האח, חיים, הראשון במשפחה שעלה ארצה, הצטרף כצנחן לפלמ"ח

עוד ב-1945 - הוא נהרג במלחמת השחרור.

מוטל, ששירת בחיל האוויר הדרום אפריקאי במלחמת העולם, הצטרף

לצה"ל ושירת בגליל ובגבול הסורי.

בתום המלחמה ייסד בית חרושת למתכת בתימורים. גם בכפר הנשיא,

שאליו עבר יותר מאוחר, עבד ופעל במפעל התעשייתי. בין תחבי-

ביו היה בניית מודלים של קטרים, ובצעירותו היה שחקן כדורגל

מצויין.

הוא משאיר אחריו בן ובת, ושבעה נכדים. אחיו של מוטל, סולי,

מתכנן עלייה בקרוב, כדי להצטרף אל שלושת ילדיו בישראל. גם

אחיו הצעיר, סנקה, חי בישראל כבר 35 שנים.

מוטל אהב את מדינת ישראל באמת ובתמים - ציוני שלא הסיף,

אבל פעל. הוא יחסר לכל ידידיו, ואבי איבדתי את ידידי הטוב,

שלא אשכח לעולם.

מייק איזקסון.

הכותב יבקר בעתיד הקרוב בכפר הנשיא כדי

לפקוד את קברו של מקס.

20 אנה לפטירקה א שולע אנאלאטין צ"ל

קשה להאמין שחלפו עשרים שנה מאז נפטרר שרשורה. אנו, ילדי "קבוצת עשור" לשעבר, זוכרים אותה כמובן כמחנכת שלוחתה אנהנו שבע שנים וצופות - מכיתה א' עד ז'. שושנה הייתה מסוג המרנכית שעסקו בחינוך מתוך חזון ואמונה. והשקיעה זמן ומאמץ ללא גבול כדי לחנכנו לערכים שהיו חשובים בעיניה, שנגדל להיות אנשי עבודה, מעורבים, משכילים, הגישים לזולת ולקורה סביבנו, ציוניים וסוציאליסטים.

כשאנו נזכרים בשושנה. תקופה שלמה - שונה מאד מהמקובל כיום - עולה בזכרוננו.

ראשית, כמובן, הלינה המשותפת. על חוויתיה וקשייה, והחינוך הקפדני, המחמיר, שקבלנו משושנה ומצוות המטפלות.

שושנה הייתה מורה יצירתית מאד וידעה להעביר את נושאי הלימוד בדרך חוויתית במיוחד. ודאי הוטיקים זוכרים איך כל הקבוצ השתתף בנושא "הדואר", כשילדי עשור פתחו סניף דואר אמיתי, הדפיסו בולים, הכינו מעטפות, התרוצצו כדוררים ולרוב היו גם כותבי המכתבים... כשלמדנו את נושא "השעון" שושנה גייסה את יוחנן שבנה למעננו על פי תכנון מדויק וממושך שעון שמש מבטון, שעומר עד היום ליד "כיתת עשור" (ודאי מדויק לפחות כמו שעון הקיר של יצחק...).

כשלמדנו על אדם ונעורו - יצקנו את מדרכת הבטון שגם אותה ניתן לראות עדיין. כך גם נושא התחבורה והחגים השונים - תמיד הייתה למידה פעילה, מלאה יצירה ונחמקת בזכרון.

גם הצגות סוף השנה היו יצירות תאטרוניות אמיתיות - מכונת הזמן, מחניים, בגדי המלך החדשים - ששיריהם מתנגנים במוחנו גם היום (בגילנו המופלג).

שושנה שמה דגש על אהבת הארץ, וטיולים בחיק הטבע נערכו לעיתים תכופות (למרות שגרמו לבלתי נסבל - מעט בוך ולכלוך). כל ניזמית לופתת וכל זמזומית ההרים כונתה בשם, כל חרק וציפור היו מוכרים לנו. ליוינו את חילופי העונות בענפי המשק במעורבות רבה. בימיט בהם נדיר היה לשמוע בכפר הנשיא עברית נכונה, אנו שמענו ולמדנו שפה עשירה ומדויקת. גם שירי א"י רבים מאד למדנו, ותמיד את כל הבתיט, ללא פשרות.

היינו כיתה גדולה (שני שנתונים), תוססת ופעילה. וודאי לא קלה לחינוך המקיף את כל התחומים וכל שעות היממה כפי שהיה מקובל אז.

אין ספק שלשושנה חלק משמעותי בילדותנו. וכך נזכור אותה תמיד.

תק כורים חז"ל :

משלוח מנות

- (א) בעניין משלוחי מנות - השנה לא יהיו מנות קרב כמו בשנה שעברה.
- (ב) חברים יגרילו את קורבנם באמצעות פתק, שיקחו מתיבת ההפתעות כמזכירות.
- (ג) חברים שאינם רוצים להשתתף, לתת ולקבל משלוחי מנות, יודיעו למזכירות עד יום שישי הבא ושם לא יופיע על פתק בתיבה.
- (ד) משלוחי מנות לא חייבים להיות סטנדרטיים. אפשר להזמין לארוחה, אפשר לעדור בגינה, אפשר אפילו לסדר איזו פגישה...
השנה המשלוחים פטורים ממס.
תודה באשמה,

צוות פורים

המלצות אגניץ ביטוח -

רכוש יקר בבתי

1. מכשירי וידיאו כלולים בביטוח רכוש במשק.
2. מצלמות וידיאו כדאי לבטח, ביטוח אישי (השם הפורמלי הוא "ביטוח כל הסיכונים"). הפרמיה מסתכמת בין 1.5% ל-2.5%.
3. אם כל מכשירי החשמל והאלקטרוניקה בבית שווים יותר מ-\$10,000 כדאי לבטח את המכשירים היקרים ביחד בביטוח "כל הסיכונים".
4. בכל מקרה של מכשירים ששוים \$2,000 או יותר עלינו לדווח לחברת הביטוח, כדי שנבטיח שהכל מכוסה בביטוח רכוש המשק.
5. כדי לבטח מכשיר ב"כל הסיכונים" חייבים לצרף חשבון או לפחות הצעה מחיר שתוכיח את הערך שרוצים לבטח.
6. הפרמיה לביטוח "כל הסיכונים" מסתכמת ב-1.5% עד 2.5% הערך המבוטח.
7. ביטוח אופניים יקרים כ-5% של הערך. כדאי לבטח רק אופניים מיוחדים.

מיכאל

ואצת התרבות מתכננת...

לחברים שלום !

בתחילת יוני התזמורת הקאמרית הקבוצית תגיע אלינו יחד עם כמה זמרים, כדי לערוך חזרות לאופרה, 'מוצארט וסליארי' של רימסקי קורסקוב.

הם מגיעים ביום חמישי, ה-4 ביוני וימשיכו בחזרות עד יום שישי בצהריים. החזרות פתוחות לקהל השקט.

הם מוכנים להופיע בשבילנו בליל שבת, בתנאי שיימצא להם מקום לנח אחרי הצהריים של אותו יום שישי. אחרי ההופעה הם יסעו הביתה.

זהו סוף השבוע של שבועות והמלונות יהיה תפוס. ובכן חברים אני פונה אליכם בבקשה לארח בגן תזמורת לכמה שעות למנוחת-אחר הצהריים ביום שישי ה-5 ביוני - תמורת הופעה בקנפ באותו ערב. הם מבקשים: מקלחת ומקום לנח (ואולי גם כוס קפה).

אני יודעת שחדש יוני רחוק, אבל אשמח לקבל תשובות חיוביות עקרונית.

תודה

ולהתראות באופרה

בת-שבע.

הזמנה

גן התעשייה
תל-חי

INDUSTRIAL PARK
TEL-HAI

לראשונה - תערוכת ציירי הגליל העליון ורמת הגולן

1.2.1992 - 1.4.1992

הפתיחה ביום שבת, 1 בפברואר 1992, בשעה 12.30 - בתערוכת תעשיות הייצוא של הגליל העליון והגולן. תשולב עם רביעיה מתזמורת "גליליאה".

התערוכה ממוקמת במפעל
"יישקר" גליל עליון
אזור תעשייה צפוני קרית שמונה

שעות פתיחה:
א-ה 09.00 - 16.00
שבתות 10.00 - 17.00

לילה בן-אבי הארט

לורנס (מרקל) מרקוסון

בין המשתתפים:

המחלקה הכללית של המשרד לביטחון המדינה

המחלקה הכללית של המשרד לביטחון המדינה

12/1/92

הנדון: סיום שליחתו של החבר אודי וגנר

עם סיום תפקידו של אודי וגנר כמרכז שכבת י"ב ושל"טים במח" הבטחות בתנועה, ברצוני לציין בשם חברי התנועה את העבודה הנפלאה שעשה במשך פעילותו ולהודות לו על כך.

אודי עבד בתנועה כשליח מקיבוץ כפר הנשיא במשך שנתיים. בה פיתח וקידם את ההדרכה והלימודי גרעינים התנועתיים היוצאים לנח"ל ולהתיישבות העובדת.

אין ספק כי אודי נטל על עצמו עשייה חשובה. דווקא בתקופה קשה זו כאשר נושא הנח"ל וההתיישבות נמצאים בתקופת משברים עמוקים.

אודי הכיין לתנועת הנוער את האמונה והחזון שהחזיר במסירותו והיה למקור השראה בתנועה.

היה לנו נעים לעבוד עם אודי כחבר לצוות המוביל בתנועה ואני תקווה כי נזכה להזותו פועל בתנועה גם בעתיד.

במובן תודה לקיבוץ כפר הנשיא אשר איפשר את שליחתו של אודי בתנועה ונני יתן כי גם בעתיד נזכה לפעילים מקיבוצכם בעשייה חשובה זו.

בברכה ובתודה

עמרם דהן

מרכז מדור גרעינים/גרים

ביום ד' 5.2.92 בשעה 21:00 באולם כפר בלום
כרטיס במחיר 25 ש"ח במחלקת התרבות מ.א.ג.ע. 945640
ובערב המופע בקופת האולם - 948528

רקעים

שמחוללים ניסים

המעניין כאן הוא לא רק בהיות המופע תאטרון-תנועה משובח, אלא גם בעובדה, שלמרות היותו מופע ללא-סילים, הוא גם תאטרון פוליטי מובהק. את עיקר ההישג אני רואה ביצירת תאטרון פוליטי שאינו נופל במלכודת הרגילה של אמירה פלקטית. אין ספק שזוהי אחת הה-פקות היותר מקוריות שנראו אצלנו לאחרונה, ולא רק בעכו.

קו מעניין נוסף הוא בכך שזהו תאטרון חזותי יפה להפליא, היוצר את ערכו החזותיים לא מכוחם של תפאורות ראוותניות (אם כי גם בזה ראוייה הבמה שיעצב אלי סיני לשבחים) ופעלולים. זהו תאטרון חזותי מכוחו של השחקן-הרקדן, כשל אחד תורם לאסתטיקה הכוללת של המופע כולו. אך המקורות אינה רק באמירה האל מילולית וביופי החזותי שאי אפשר לטעות בו. המקורות היא לא פחות בחומרים ובנושא, שהוא ההיסטוריה שלנו, יחסיו עם שכניו, עולמו המ-נשלי. המרתק הוא כאן במתח שבין האסתטיקה המחזירה של המופע לבין אמירה פוליטית שתכניה עוסקים בכיעור דוקא.

"תאטרון מקומי" בחסות אגודת הסטודנטים החדשה של אוניברסיטת ת"א בשיתוף עיריית נאמן מציג:

"הערב רוקדים"

1991 - 1991

ציון לשבח
לנגנית הסקסופון

ציון לשבח
לעיצוב התלבושות

ציון לשבח
לעיצוב המוסיקה

ציון לשבח להצגה
במסגרת עכו

פלדר
דני
רכז
תרבות
מ.א.ג.ע.

זהו מופע מיוחד במינו שאסור להחמיץ את ההזדמנות ולראותו.

דברים שנאמרו בכנס "התנועה הקיבוצית - פרספקטיבה לעתיד" אוניברסיטה חיפה 22.1.90

הדבר היקר ביותר שיש לנו בקיבוץ הוא האדם. התהליך של השנים האחרונות, הוא שינוי הערכים. הכסף הפך לעיקר והאדם, החבר הפך למשני. גם את החבר רואים דרך החור של הגרוש. כשהחבר היה העיקר, היה גם כסף, מאז שהכסף הפך לעיקר, הלך לאבוד החבר ואיתו גם הכסף. נהיינו הרבה יותר עניים בחומר וברוח. זה היה תהליך הכרחי. התפתחה דרך חינוך חדשה. מחנכים את החבר דרך תקציבים אישיים, והסיסמה היא: "חסכון ויעול" ועוד: "כשהחבר ירגיש שזה הולך מביסו אז..." יש כמובן כאלה שעוטפים את הדבר ב-"אינני רוצה להיות תלוי במוסדות". קמו לנו "אידאולוגים חדשים" המסבירים לנו "שיש מחיר לשמירה על עקרונות חיינו, מי שרוצה לשמור על עקרונות אלה, חייב לדעת שזה עולה בכסף" ואני טוען - אמפירית - שקיבוץ שמר על עקרונות חיינו, הוא גם שמר על כספו. לעומתו, קיבוץ שעסק ברווחי הון ולא חי מיגיע כפיו, הוא גם הקיבוץ שהפסיד את החבר (במובן הרחב של המילה) והגיע עד סף פשיטת רגל כספית. המצב הזה - לצערי - לא נעשה בקיבוץ בודד. זו תופעה כלל תנועתית. אינני יודע כמה מכס רואים תוכנית משק.

בכל התנועה הקיבוצית יש תופעה מעניינת, אין תוכנית משק שיש בה לוח עבודה. מהו לוח עבודה? לדעתי, זה הביטוי לתכנון של הדבר היקר ביותר שיש לנו הוא תכנון עבודת האדם ובעיקר עבודת החבר. מאחר שהחבר הוא משני, לא מתכננים אותו יותר. לתופעה הזו יש כמובן הסבר "רציונלי" (והרציונלי הוא כמובן כספי) לוח עבודה, עבודת האדם היא הוצאה קבועה, אם זו הוצאה קבועה שלא נשלטת בידינו, אזי לשם מה לתכנן זאת? בקיצור כסף, כסף, כסף עונה על הכל, עגל הכסף (הזהב) הוא המדריך והמוביל המרכזי ותוכנית משק היא בעיקרה תוכנית השקעות ותוכנית אחזקת אדם. כך מתרחש התהליך של אבוד האדם בקיבוץ.

כל זה נעשה לא רק בקיבוץ בודד, אלא בהדרכה של ההנהגה של התק"מ והקנה"א. ההנהגות, באצטלה של "שמירה על ערך הכסף", הפכו להיות הנהגות של סוחרים, ששחקו בכספי הציבור ולא היו מסוגלות להנהיג את התנועות, לא היו מסוגלות לבנות את הקיבוצים ערכית וכספית כאחת. ברגעים היסטוריים כאלה (אנחנו תמיד חיים ברגעים היסטוריים), היתה דרושה לנו הנהגה ערכית, ובמקום זה היו לנו הנהגות של סוחרים... רק תנועת הקיבוץ הדתי היתה יוצאת דופן. זוהי ההוכחה המובהקת שאפשר היה גם אחרת.

נוח לנו להאשים אחרים. את הממשלה, את הבנקים, את הכלכלה בארץ. אין ספק שיש הרבה אמת בהאשמות אלה, אבל,

אנחנו שוכחים להאשים את עצמנו. התהליך הזה לא התחיל עם ארידור. ההתחלה היתה בהקמת התעשייה הקיבוצית. לא שאני מתנגד לתעשייה בקיבוצים, חלילה, אלא שלא עיכלנו את התעשייה, כפי שעיכלנו את ענפי החקלאות. הקיבוץ קם עם החקלאות. השוני בין "רכז" ענף חקלאי ואחרון העובדים בענף, שואף לאפס. יושבים בערב ומחליטים ביחד מה עושים למחרת.

לא מקריים הם הביטויים: "שלתעשייה יש קיבוץ". ראו זה פלא "הרכז" הפך ל"מנהל", המנהל - למנכ"ל המפעל. הכסף הפך לכורסת מנהלים ועל הקיר מאחוריו תלויה מפת העולם. ההנהלה הפכה למועצת מנהלים, מועצת מנהלים הפכה לדירקטורים ויש הכרח להביא לשם איזון דירקטור בשכר מבחוץ. יש ויגידו רק סמנטיקה, אבל הסמנטיקה הזו היא לא מקרית, יש לה משמעות בחיינו. במקום לחפש דרכים איך להפוך את הענף ליותר קיבוצי, אנחנו מתאימים אותו יונור לסובב אותו, אותו.

והנה קם לנו דירקטור, שרוצה להוכיח את כשרונו כי רב, ו"מייעל" את המפעל. הדבר הראשון שהוא עושה, הוא "מפטר" את החברים מגיל מסויים ומעלה, כי הם הפחות יעילים, הם פחות נחוצים, כי הרי לתעשייה יש קיבוץ...

התעשייה זקוקה ללימודים ספציפיים. הלימודים הפכו אותם לאצטי מקצוע והנה הפלא הנוסף. היטשטש השוני בין איש מקצוע לתפקיד. ואם איש נדבק לכסאו, או לכורסתו, התפקיד הופך למקצוע והרי לא יעלה על הדעת שמחליפים איש מקצועי... זה כאילו אמרתם שרכו משק, גזר, מזכיר, רכו תרבות, הם תפקידים

והם לא זקוקים להכשרה ולימודים רציניים על מנת להכשירם לתפקידם. טשטוש המושגים בין מקצוע לתפקיד הביא באופן "טבעי" לביטול המושג "רוטציה אנכית" בתפקידים. והרי חשבנו שטוב שאנשים מתחלפים בתפקידים. נכנס אדם חדש, דם חדש, מחשבות חדשות, שלל פתרונות נוספים, נפתחות אפשרויות לחברים נוספים, על כל החיוב וגם השלילה שבדבר, ובמקום כל אלה, **הולכת וצומחת שיכבת מנהלים שמתחלפת בתפקידים בינם לבין עצמם - רוטציה אופקית.** אני יודע שכל תפקיד הוא דבר קשה ולא מתחרים יותר מדי על התפקידים, אבל...

לא במקרה מתחילים לדבר בקיבוצים רבים על ועדות ביקורת. ברוטציה אנכית, אין צורך בכך. והרי איננו בטוחים שהאדם בקיבוץ הוא יותר טוב מאשר במקומות אחרים, הרוטציה האנכית, בין יתר יתרונותיה, הקטינה אפשרות לייצר זכויות יונר ומעמד. שכבת מנהלים זה מעמד, ואם קיים מעמד אחד, מיד מופיעים עוד מעמדות, ואם מעמדות אזי - חלילה - **מלחמת מעמדות!!!** האם לא נדלקה באיזה שהוא מקום נורה אדומה קטנה זו? גם בחינוך צעדנו צעדים רבים, שלא תמיד הוכיחו את חיובם הרב. אנחנו רצים ריצת אמוק אחר תעודות בגרות, אחר השגיות אישיות. המורים, אמנם טובים, אלא שהחינוך הלך קצת לאבוז בדרך.

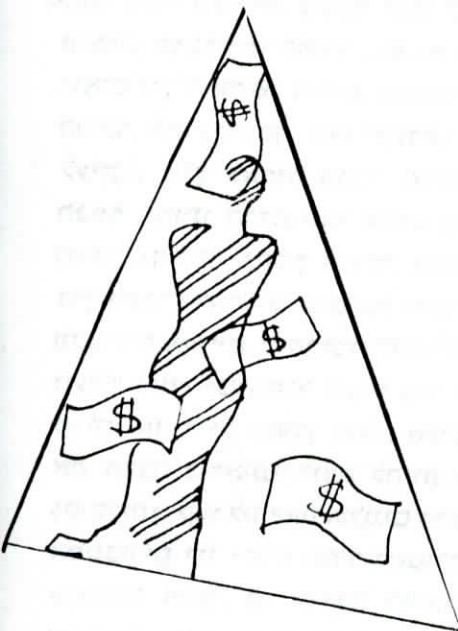
מה קרה לתלמידים החלשים? והרי גם הם רוצים להוכיח שהם משהו. יש לפעמים שכושר מנהיגותם אינה נופלת מהנערים/ ות המחוננים יותר מהם. אין לי ספק שבתי ספר אזוריים, שהם "שיא היעול והחיסכון בחינוך" ומשהו בלינה

המשפחתית, תרמו לשבירת המסורות החינוכיות ובכלל להקטנת האלמנט החינוכי בנוער. והרי אצלנו ההישגיות האישית עכשיו היא הדומיננטית. **אם לא נחנך לערכים, מה נשאר לנו בחינוך?** מה המשקל שאנחנו נותנים לחינוך לערכי האדם ולערכים הקיבוציים?

גם פה אפשר וקל להגיד שהחינוך הוא בבואה של הסובב אותנו וזה נכון, אבל אם כך, אז במה אנחנו שונים מאחרים? במה ייחדנו?

לי אין ספק בעתיד הקיבוץ, אבל לפני הכל אנחנו צריכים להיות גאים בחינוך, לא לחיות מתוך הרגשת הצטדקות בפני אחרים, לא להתרפס בפני אחרים. הדין וחשבון היחידי שאנחנו חייבים הוא בפני עצמנו, וזה אולי הקשה ביותר. החשוב ביותר הוא שנדע מה אנחנו רוצים מחינוך. יש לזכור, **בעל הבית האמיתי של היצירה הזאת ששמה קיבוץ הוא החבר ועל פיו ישק דבר.** בשביל זה יש להעמיד לו כלים כאלה שיאפשרו לו להבין ויתנו לו את **הכושר להחליט.** בשביל זה יש "לפשט בעיות מסובכות" במקום "לסבך בעיות פשוטות". אני יודע שזה עלול להיות קשה, **אבל זה הכרחי!** החבר צריך לדעת ולהרגיש שהוא המחליט ולא המוסדות בלבד. המוסדות כבודם במקומם מונח, אבל תפקידם להביא לדיון, להדריך לכוון ולתת מכסימום כלים המאפשרים לכלל החברים להחליט.

צריך לדאוג - גם אם זה נשמע כפרדוקס - שכל חבר, עד יומו האחרון, ירגיש **שהקיבוץ לא יכול בלעדיו.** אני יודע שיש דרכים להשיג זאת. הדבר מצריך מחשבה, רצון טוב, ומעט כסף. התועלת החברתית והכספית לא תאחר לבוא.

אני מסיים בדברים שפתחתי. גם במצבנו הכלכלי הקשה, החבר הוא העיקר, הוא האוצר האמיתי של חיינו. נשמור על אוצר זה בכל רמ"ח אברינו ונדאג שלא יהיה צורך בועדות ביקורת בקיבוצינו.

יוסקה אפרתי - משמר העמק
הכותב - חבר משמר-העמק, חניך קן
השוה"צ חיפה. מילא פעמיים תפקיד
רכז משק בקיבוצו.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 החנות תיפתח בשעות הפתיחה
 של חנות ההלבשה כלומר:
 יום א' - 19.00 - 17.15
 יום ה' - 20.30 - 19.30
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

דף מידע א' בשבט תשנ"ב - המשך

בחיבה העליונה

השגי חלמידי בית החינוך בחינות הבגרות חשנ"א
(כולל בחינות גמר של משרד החינוך)

להלן מספר נתונים על בחינות הבגרות מן הקייץ שעבר.

(1) מספר החלמידים שנגשו לבחינות:

א) מתוך 163 חלמידים שלמדו במסלולים עיוניים בכיתה י"א (מחזור ל"ה)

נבחני בלשון	136	(83%)	ומהם עברו	124	(76%)
נבחני במחשבים	124	(76%)	ומהם עברו	121	(74%)
נבחני בחו"י	144	(83%)	ומהם עברו	124	(74%)

ב) מתוך 113 חלמידים שלמדו במסלולים עיוניים בכיתה י"ב (מחזור ל"ד)

נבחני סנ"ך	98	(87%)	ומהם עברו	92	(81%)
נבחני בחיבור	101	(89%)	ומהם עברו	100	(88%)
נבחני בספרות	90	(80%)	ומהם עברו	87	(77%)
נבחני באנגלית	113	(100%)	ומהם עברו	109	(96%)

(2) המספרים הגבוהים הללו מעידים על מאמצים בלתי-פוסקים להניע את החלמידים ולהביאם בהצלחה לקו-הסיום של 12 שנה לימוד. בזה אנו ממלאים את תפקידנו כבית-ספר מקיף.

יש בנתונים האלה גם הסבר ברור, מדוע השגי בית-הספר במקצועות החובה (אלה שנמנו לעיל), קרובים מאוד למוצע הארצי, בו בזמן שההשגים במקצועות הבחירה גבוהים למוי.

מיווך 50 בחינות בגרות וגמר, שנערכו בבית-הספר, נרשמו והשגים הבאים:

- מקום ראשון ארצי במזכירות (חנקה)
- מקום ראשון ארצי בכלכלה ומשק (עמנואל)
- מקום ראשון ארצי בבקרה במכונות 2 יח"ל (מאיר)
- מקום שלישי ארצי בחפ"ס 3 יח"ל (דני)
- מקום שלישי ארצי במכניקה הנדסית (מאיר, שלמה)
- מקום שלישי ארצי בתולדות האמנות והבנתה (יעלי)
- מקום חמישי ארצי בנפ"ט 5 יח"ל (דני)
- מקום שביעי ארצי בבקרה במכונות 1 יח"ל (רפא, מאיר)
- מקום שמיני ארצי בהתחככות בעברית (חנקה)
- מקום שמיני ארצי בביולוגיה 3 יח"ל (עפיה)
- נוסף לכך, יש לציין לשבח את ההשגים הטובים שהושגו במקצועות מתמטיקה וביולוגיה בקנה-מידה ארצי.

(3) ושוב לדעת, שקיימת דרישה של משרד החינוך להביא בחשבון באופן משמעותי, בציון השנתי ("ציון המגן") את חפיקד החלמיד במהלך שני שנות הלימוד שקדמו לבחינה. לצערנו, חלמידים רבים אינם מתייחסים ברצינות למטלות הלימודיות עד לרגע האחרון, ובכך פוגעים בציון הסופי (הממוצע בין ציון הבחינה והציון השנתי).

מסקנתנו והברורה היא, להעלות את מודעות החלמידים לכך, שחפיקד הלימודי במשך שנתיים הינו מרכיב בציון הסופי בבגרות.

ג'וני

במחצית דצמבר קיימנו ימי השיחות עם ההורים, וכבר אנו נתמאים סיצף לימודים משמעותי, ומחחילים סורה נוספת של מבחנים לקראת מחצית שנת-הלימודים אשר תחול בסוף ינואר 1992.

למעשה, שלושת מחזורי החטיבה ומצאים עתה בתנופת לימודים, וזאת לאחר תקופת גישושים והתאקלמות מצד החלמידים י', הבנת כובד המשימה מצד חלמידי י"א וסיום מפעל המסע לפולין של חלק ניכר מחלמידי י"ב, מסע אשר השפיע על מהלך הלימודים של כל החלמידי המחזור.

בבחיבה העליונה ניכרת מאוד מצוקת חדר-לימוד. אנו נאלצים להשתמש במספר ניכר של חדר-לימוד במבנים פריקים, ובעיקר עתה, בחורף הגשום, מציאות זו אינה נוחה, ולא אחת אנו נאלצים לנייד כיחות. "אור בקצה המנהרה" נראה בדמות המכנה והחדש, שנמצא בשלבי בניה מתקדמים.

התחום החינוכי החברתי, אנו נמצאים בתהליך הכנות לקראת ענייני מניעה בתחום הסמים והמלכודת המחזורי יוד. כאביב נקיים סמינרים לחלמידי י"א ו-י"ב, הפעם ייערך סמינר י"א, בנושא יהדות וציונות, במדרשת הר-הרצל; סמינר י"ב, אשר יוקדש לנושאי חברה ודמוקרטיה, יתקיים במוזיאון רמות-שפירא, והתרחיש יירושלים.

למעשה נפגשו חלמידי י"א אם מפקד לשכת הגיוס בטבריה ועם ראש ועדת הבטחון בחק"ם, וזאת כדי לקבל מידע ממקור ראשון לקראת תהליך המבחנים, הבדיקות והמיון בלשכת הגיוס. לחלמידי י"ב התקיימה פגישה בנושא "שנת שרות", בה נטלו חלק נציגי המגזרים השונים העוסקים בנושא, ובוגרי ביה"ס הנומלים חלק בתחום זה.

חיים

חינוך גופני

כיתות ספורט בחט"כ

בואינות הביוניים ושלמדנו ושוה את חוכניותנו לכיתות ספורט בכל מחזור - ז' ח' ו-ט'.

השתתפות בסדרות

כאליפות חטי-הספר במרוצי-שדה שלב א', שנערכה בחצור, זהה נבחרת הבנים של מחזור ט' במקום ה-III, ונבחרת הבנים של כיתות י' במקום ה-I. בתחרות המחוזית, שלב ב', דורגו הנבחרות שלנו במקום ה-VI.

כאליפות חטי-הספר בכדורסל נרשמו נבחרות בנים ובנות של החטיבה העליונה, הבנים ניצחו במשחק הראשון את בית-ספר דוציגר, ועלו לשלב הגמר האזורי, מול "הר וגיא". הבנות שיחקו במשחקן הראשון מול "הר וגיא", ולאחר הפסדן (27:24) יצאו ממעגל המשחקים.

לימודי ספורט לבגרות

בביקורו של מר מירכי ארליך - ומפקד הראשי על החינוך הגופני - בבית החינוך, הבאנו בפניו את חוכניותינו לקראת מיון מסלול בגרות בחינוך הגופני בחטיבה העליונה. המסלול אמור לכלול 3 יחידות לימוד, ואנו פועלים כמלוא המרץ למינימום השנת הלימודים הבאה.

ישי

המגמה האזרחית המורחבת למוסיקה

אנשי שנים רבות של ציפיה ותכנון, הצלחנו סוף-סוף והשנה ליקחים את הכיתה הראשונה של המגמה, בחוזר י'. היוזמה הפעם היא מפורסם המנהלים של ארבעת מחז"ס החיכונים החזיישכונתים, ומכון האזרחי למוסיקה ומח' החינוך של מ"א גליל עליון. הכיתה שהקמנו מהווה מפעל משותף ראשון של שלושה מני-ספר שווק וארבעה.

בכיתה 15 תלמידים, מהם 9 מ"עמק החולה", 5 מ"עינות ירדן" ואחד מ"ירי וגיא". תלמידי המגמה לומדים את כל המקצועות במסגרת "עמק החולה". בנוסף לזו, הצטרפו לכיתה 4 תלמידים ממחזור י"א, משלושה מני-ספר, המשוחזרים רק משעורי המוסיקה. לימודי המוסיקה משוערים על-פני 8 שעות במערכת השבועית, ועוד שיעורים משבוע אחד-הצהריים, המוקדשות לנגינה בצוותא. כל התלמידים לומדים, בנוסף ללימודים העיוניים, גם נגינה הכלי מוסיקלי, במסגרת המכון למוסיקה.

צוות המורים כולל את מקס מדר (מרכז ומגמה), מלמד וולרד והמוסיקה ומכנה יצירות; מוטי המר, שבא פעם בשבוע מתל-אביב, מלמד "מוסיקה קלה" ומדריך 2 צוותים לנגינה; מייכל איזן, אף היא מתל-אביב, מורה לפסנתר ג'אז במכון האזרחי, מלמדת אצלנו פיתוח שמיעה מוסיקלית, סולפג' והאזנה מודרכת; אורנה שפרון, תלמידת המגמה הראשונה לכרות במוסיקה בבית-ספרנו (לפני 12 שנה), גם היא מלמדת פיתוח שמיעה וסולפג'.

הכיתה לומדת רוב לימודיה בחזר המוסיקה (בחיבת הביניים) וכבר מורגש צורך בחדר נוסף, כי זרוע ציוד אלקטרוני רב וכלים נוספים עבור שעורי הנגינה בצוותא. ציוד זה לא מוסיף ללימודים ועיוניים בכיתה, ויצוי להפריד ביניהם, לכן והחליטה והנהלת הפעילה להכשיר כבר עתה חדר נוסף - באולם שמעל למעבדות, העבודה בגאשח החדר הולה כבר.

בנוסף שנים רבות היתה קיימת בבית-החינוך מגמה מצומצמת למוסיקה, במסגרת הקורסים, שהכנה תלמידים רבים לבגרות. השעורים היו עיוניים בלבד, ולא היה צורך טכני ציוד מוסיקלי ואלקטרוני. עיקר המעט להקטן המגמה המורחבת הוא, לשלב את הנגינה עם הלימודים העיוניים, לפזח ע"י כך את שניהם ולהביא תועלת לתלמידים ולמני-ספר.

בין המקצועות שאנו מקווים לפזח בעתיד - הלחנה, בדרכים והסוחריות ובעזרת מחשב, חלק מהתלמידים בכיתה הראשונה כבר עוסק בעבודה עם סינתסייזר ומחשב, ושעורי פיתוח השמיעה משוחזרים את יכולתם ויריעותיהם בחזון היצירה וההימנניה.

בשלב זה הכיתה מתקדמת יפה בכל המקצועות, אם כי תחומי המאגלות לא היתה קלה. תלמידים מתוודעים חינוך שונים, מחזיקים וביניים, היו צריכים בו-זמנית להסגול לזרישות החטיבה העליונה, אצלנו, להסגול זה אל זה, ולהסגול לזרישות המקצועיות המיוחדות, כהליך הגיבוש יש ללילה ליפץ, מחנכת י' 4, חלק חיוני. היום שוררת בכיתה אוירה חמות תמה, והלימודים נכנסו למסגרת פוריה.

אנו עומדים לפני הכנת הכיתה החדשה, לקראת מחזור י' השנ"ג. בכך מתקדמים שלב שלב בהגשמת החלום בן שנים רבות - הקמת בית-ספר אזרחי למוסיקה, ואולי לא רחוק היום שנרחיב אותו למסגרת של בית-ספר אזרחי לאמנויות, כחלק ממערכת - החינוך האזרחית הקיימת.

מקס מדר

מסע פולין חש"ב

חודשים ימים עברו מאז חזרנו מהמסע לפולין עם מחזור ל"ה של בית-ספרנו. במרק הזמן שעבר נערכו שיחות-סיכום עם צוות המורים והמלווים, שיחות עם תלמידים, הורים והנהלת ביה"ס. המסע סוכם והופקו לקווים לגבי ההמשך.

מסע לפולין זאת הכותרת, בהחלה היה קשה לי להגדיר את הנושא: האם זאת נסיעה, סיור, סיור לימודי או מסע? ואכן זה היה מסע. מסע לעבר, להיסטוריה של העם היהודי במזרח אירופה: לעבר של יהדות פולין שנעלמה.

ההכנות החלו כבר בכיתה י"א. מאמצע שנת הלימודים נאלצו התלמידים להתלבט בינם לבין עצמם, האם להצטרף למשלחת, עם כל הקושי הכרוך בכך. לכל תלמיד ותלמיד ניתנה זכות הבחירה. ההכנה היתה מלווה בהשקעה של תלמידים להשגת הכסף לנסיעה, וזה לא היה קל. כל אחד היה צריך לעבוד בשעות הפנאי ובחופשות, בכדי להשיג את הסכום הנדרש. והיו פגישות הכנה אחת"צ ובימי החופשה, ההכנה נחלקה לשני נושאים לימודיים: א) יהדות פולין ומזרח אירופה ערב השואה; ב) השואה, מחנות הריכוז וההשמדה.

הנסיעה עצמה, והרגשות וכלכל של יציאה ראשונה מחוץ, איך בלחי מוכרח, שפה, מנהגים שונים. והמסע עצמו, קשה מבחינה פיזית ורגשית. יום דרך יום, וכל יום היה מלא וגדוש. יציאה בשעות הבוקר והגעה למלון בשעות החשיכה. נסיעות ארוכות ומתישות. הקושי הרגשי בביקורים במחנות ההשמדה. כל אחד והרגעים הקשים לו. פגישה עם שרידי הקהילה היהודית בפולין והסיפור שלה. לפעמים הקצב מטורף, אין זמן לעכל את מה ששנינו רואים והאזניים שומעות. לעתים קשה להבין ולחפוש את גודל השואה. האם זה אכן התרחש פה?

בערבים - שיחות סיכום על היום שהיה, על הרגעים הקשים של כל אחד ואחד, והחויות אותן עברנו בכל מקום בפולין בו זררה רגלנו. מני-ספרות יהודיים, מני-כנס, אכנים, אכנים שמספרות את סיפוריה של יהדות פולין הגדולה והמפוארת, שזוך מרק זמן קצר נעלמה ואיננה.

יצאנו למסע אחרי הכנה ארוכה. למדנו על יהדות פולין ועל השואה, אך לראות כל זאת במו עיניך, זה סיפור אחר. לגעת באכנים, במצבות, להיות שם.

הטקסים, טקסי ההתייחסות שערכנו לזכר הנספים בשואה בכל אתר ואחר, מרגשים עד כדי ומעות. נועד ישראלי עם דגלי הלאום, בחולצות עליהן סמלם "ישראל", מתייחד עם זכר השואה במקום בו כל זה התרחש.

התנהגות התלמידים רצינית ואחראית. חמיכה של אחד בשני ברגעים קשים, וכמעט לכל אתר היה רגע כזה. אחריות ובגרות במשך כל המסע. לא היתה אפילו חריגה קטנה ביוזר מכללי ההתנהגות, אותם קבענו יחד לפני המסע.

התברורה, היסודיות בין התלמידים, שבנסיבות אחרות לא היו נוצרות.

אנטישמיות. בוצע עדיין קיימת - לא במחדים גדולים, אולי בחופעה שולית של חוליגנים פולנים צעירים - אך בכל זאת, עדיין קיימת בפולין.

לסיכום, כאשר החלו המשלחות לפולין, לפני כארבע שנים, החלטתי האם יש לעודד נסיעות אלו. גם לפני המסע הזה עדיין לא הייתי שלם עם עצמי. אך כיום, לאחר המסע, אין לי כל טפק: כל זמן שאפשר ואנו יכולים - חובה עלינו לשכנע את התלמידים להצטרף למסע זה. זהו מפעל השיא של בית-ספרנו, המפעל החינוכי הכי משמעותי, וצריך להשיכו.

ג'י

השתתפות הורים כימי-ההורים

למרות מזג-האוויר הסגרירי, הקור והגשם השוטף שירד באחד מימי-ההורים - מה יום, היה ממש ערב - השתתפות ההורים היתה מרשימה ומעודדת. באו לשיחות 92% מהורי חטיבת הביניים, 80% מהורי החטיבה העליונה, 84% מההורים השתתפו בשיחות, סה"כ

עֵינֵינוּ ! I ♥

החמום בחדר האוכל

החמום מכון בטמפרטורה הנכונה.
אין באפשרותנו לשנות את הטמפ'
לפי רצון של כל חבר.

מבקשים את הבנתכם.

תודה

פט - רכזת ח"א.

""""""""""

הודעה מהנהלת החשבונות

אנו שמחים להודיע שגרשי וג'נט (קופת בית
ורשות תקציב כולל) כבר עובדים במשרד החדש
של הנהלת החשבונות.

בנואכם למשרד, הנכם מתבקשים להשתמש בדלת
החיצונית, ועל ידי כך לא להפריע ליתר החברים אשר
עובדים בהנהלת החשבונות.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

לידיעת הורי ותלחונים

לשמחתנו, דיאן גיימרק התנדבה לעזור לנו בנושא של טפול בילדים
חולים, ביהד עם רוהי גדליזון, שנמצאת לחקופת בסיון בתלחון
הצעיר (4 שעות).
במידה וילד כח חולה יש לטלפן בבוקר (07.00) לצילה לחדר-האוכל
או לדיאן במחפרות.
הילדים יטופלו בתלחון הצעיר עד לבואה של אורנה ויקבלו שם
ארוחת בקר.

בברכה
צילה בן-רשף.

ג.ב. השיחה הפתוחה של הורי המתנ"ס וצוות
ביה"ס תתקיים ביום ג' 4.2.92
בשעה 21.00 במחנ"ס (תלחון צעיר).

מנהל עסקי לאולם "דרו"

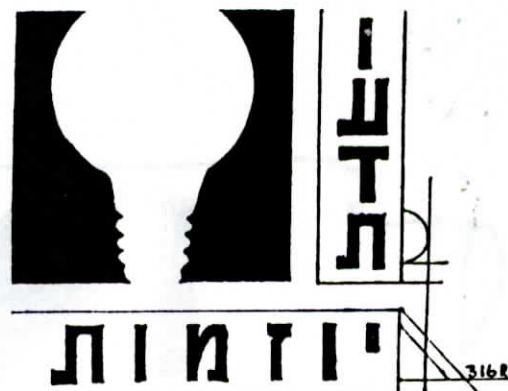
סוף, סוף, אחרי מאמץ גדול של צוות האולם,
קבלנו אישור לפתוח את האולם לקהל מבחוץ
תמורת תשלום.

כוונתנו היא להתרכז יותר על קבוצות שונות
שישתמשו בו לצורך חזרות, סמינרים, כנסים
וכו'.

לכן אנחנו מחפשים חבר/ה שיהיה מוכן להיות
אחראי על הנהול העסקי של הפעלת המקום.
התפקיד יכלול: שווק, משא ומתן וארגון.
החבר/ה המתאימים יקבלו את הזמן ואת התקציב
המתאים.

פרטים נוספים אצל רוי ב.

XX

פִּינֵת הַסֵּרֶט הַשְּׁבֻעִי

שם הסרט: שם הרוד - THE NAME OF THE ROSE

במאי: ז'אן ז'אק אבר

משחק: שון קונרי, מורי אברס.

הסרט המדהים שנעשה לפי ספרו המדהים של אומברטו אקו -
"שם הרוד", ועוסק ברציחות מסתוריות במנזר איטלקי
המעוצב להפליא בסרט ומשוחזר עד לפרטי פרטים. את הר-
ציחות מפענח שון קונרי, המשחק בזיר אנגלי פילוסוף בשם
בסקרוויל על-שם הכלב המפורסם משרלוק הולמס, סרט שנוגע
בעצבים חשופים, ויזואלי מאוד ומשחק משובח ביותר של שון
קונרי.

לא להחמיץ.

הוזמן על-ידי אסף ותמי סולומון.

ועדת ס. (סולקום).

שיטות תיקצוב אחרות

בדיווחנו האחרון, תיארנו אחת ההצעות לשיטת תיקצוב חשמל המבוססת על מספר הנפשות בכל בית. הזכרנו שתי שיטות אחרות ובמכתב זה, נתאר אותן.

שיטת תיקצוב מנומקת ומפורטת

שיטה זו לוקחת בחשבון כל מרכיבי השימוש בחשמל, כדי לקבוע גובה התקציב כמשפחה. כדי לדעת את כמות החשמל הנחוצה עבור כל מרכיב, עלינו לפנות לחשמלאי, כי רק לו יש הידע הטכני הדרוש להכין רשימת המרכיבים שאספתי בשיחות ליד השוכחן בחדר האוכל מקיבוצים אחרים ומשיבות הצוות. אינני מתחייב שהרשימה כוללת את כל האפשרויות.

גודל הדירה	חומר הבניה - בטחוני, איטונג בלוקים
מספר החדרים	גג שטוח, רעפים, אישאבסט
גובה התקרה	בית עומד על עמודים או לאו
	מיקום הבית - ברכס או באזור הנמוך יותר

ציוד חשמל תקני	דוד מים על הגג בחוץ
חימום מים משותף	תנור עץ
ציוד נוסף - מכונת כביסה, מקפיא וכו'	

מספר הדיירים	בודד או חצי משפחה
גיל - תינוק, מבוגר	העדרות חלקית - חייל, סטודנט
מצב בריאות	העדרות ממושכת - מיכואים, חו"כ
נעורים במשפחה	עבודה או שהות בבית

יש שני גורמים המסבכים את עיבוד ההצעה. האחד, שבתעריפי "תעוז הגורם המכריע בעלות הצריכה, ולכן לגובה התקציב, איננו כמחשכל, אלא מתי משתמשים בו. השני, שנחוצה ועדה מתמדת לקבוע זכאות לתוספות בגין סעיפים מהרשימה הנ"ל.

שיטת תיקצוב לשנת ההפעלה נסיונית

1. המטרה היא להעביר תקציב מציאותי ככל משפחה, שיעודד חסכו מבלי לגרום להורדה אכזרית ברמת החיים.

2. הנתונים העומדים לרשותנו אינם מספיקים כדי לקבוע תקציב חשמל לכל משפחה באופן מבוסס. יש צורך לאסוף מידע נוסף כדי, מה לא להקשות על החברים על ידי קביעת תקציבים נמוכים מדי ומאידך, לא להגדיל את סך כל הוצאות החשמל על ידי קביעת תקציבים גבוהים מדי.

3. השיטה המוצעת תופעל במשך שנה שכלמה. הודעות לגבי צריכת חודשית, זיכוי וחיוב, תחולקנה כל חודש לחברים, אבל הזיכוי והחיובים לא ימומשו בפועל.

4. בתחילת השנה, נקבע תקציב לסך כל צריכת החשמל בדירות החברים, לפי ההוצאה ב-1991 מהוונות לפי עלית מחיר החשמל, פחות 10% לחסכון. אם נצליח להגיע לחסכון גדולה יותר, יחולק ההפרש לחברים באופן שווה בסוף השנה, לפי החלטה הגורמים המתאימים.

5. לקראת 1993, על בסיס המידע המדויק שנאסף, נוכל לקבוע תקציב חשמל הגון ומציאותי לכל משפחה, שיחולק בכל שיטה עליה נחליט.

השיטה

1. נסווג כל יחידה ביתית במשק לפי:

מספר הנפשות בבית

וגודל הדירה - 27, 48, 56, 66 מ

כפי אמות מידה אלו יש 16 סוגי יחידות.

באופן מקביל, אפשר לסווג לפי אמות מידה אחרות, כמו:

גודל הדירה בלבד או

מספר הנפשות בלבד או

סוג הבניה או

מיקום הבית או

כמות הצידוד החשמלי בבית.

וכו'

בשעת ניתוח הצריכה לפי קריאת המונים, אפשר להשתמש בכל אחד מהסיווגים, ולראות איזה צרוף מרכיבים יותר מתאים.

2. בסוף החודש הראשון, תיחשב הצריכה הממוצעת עבור כל אחד מ-16 הקבוצות. (סך כל הצריכה בדירות שבקבוצה לפי המונים, מחולק במספר היחידות בה). כאמור, אפשר לחשב את הממוצע גם לפי מרכיבים אחרים.

3. כממוצע זה אפשר להוסיף אחוז מסויים מסיבות שונות:

חבר/ה מעל גול 65/60

תינוק עד שנה/שנה וחצי

שהות ממושכת בבית מסיבה כלשהי

אפשר להוריד סעיפים:

דודי חימום מים בדירות עם מערכת משותפת

חימום על ידי תנור עץ

מכונות כביסה או ציוד "זולל" אחר

העדרות חלקית או ממושכת

4. פעם בחודש, כל משפחה ויחיד יקבל תלוש בו רשום:
 קריאת המונה בתחילת החודש
 " " " בסוף " "
 הצריכה בקו "ש בתעריף "פסגה" מתורגמת לכסף
 " " " "גבע" " "
 " " " "שפל" " "

כיד שכשת הנתונים האחרונים יירשם הממוצע לקבוצה לאותו החודש מתורגם לכסף.

בסוף יירשם זיכוי או חיוב של המשפחה לעומת הממוצע.

5. כך ייעשה מדי חודש במשך שנה. כל משפחה ויחיד במשק יקבל תמונה אמיתית של צריכתו בחשמל בכל העונות, לפי התעריפים השונים של "תעוז". במרכז הבקרה של המונים יצטבר מידע מהימן לגבי הרגלי השימוש בחשמל של כל סוג משפחה/גודל בית, עליו יהיה אפשר לבסס את ההקצבות ב-1993. יהיה לנו גם מושג מבוסס הרבה יותר לגבי עלות החשמל בסך הכל ושל הסבירות של חסכון נוסף.

6. כאמור, במשך השנה הראשונה, לא ימומשו הזיכויים והחיובים.

7. כדי להפעיל את השיטה, יהיה עלנו למצוא חבר, בקיא במחשב, שיבצע את המעקב החודשי, וניתוח הנתונים.

ההצעה הוכנה ע"י מקס, אושרה עקרונית בצוות, ונדחתה על ידי המזכירות

דו"ח מועצה כלכלית מיום 24.1.92
מס. 28

נכחו: קולין, יוסי כ, בני ג, איתמר, איתן, אביבה ג, דודו פ, יעל ש, תמר ו, מקס מ.

וכן: יאיר ד

נעדרו: ברוך (חו"ל), גדי (נמל חיפה-קטפת), סלמה.

ישיבת המועצה הכלכלית הוקדשה לדיון בעקבות דחיית התכנית להרחבת הלינה הכפרית באסיפה.

בראשית הדיון הודיע קולין על כוונתו להתפטר מתפקידו, שכן הוא מפרש חלק מהדברים שנאמרו, ואת ההצבעה, כהבעת אי-אמון בו. כמו כן, מאז בחירתו, נוקט קולין במדיניות שיש לגוון את מקורות ההכנסה ושיש לנצל כל מקור סביר לפרנסה. זלזול בתוספת פרנסה של 200,000 ש"ח אמר קולין, עומד בניגוד גמור לגישתו. משום כך הוא לא רואה טעם להמשיך בתפקיד.

בסיכומו של דיון ממושך שהתמקד בעיקר בהשלכות הכלכליות של החלטת האסיפה התקבל הסיכום הבא:

א. המועצה, ברוב דעות, לא קבלה את התפטרותו של קולין.

ב. למסור לחברים את ההודעה הבאה:

לאור דחיית תכנית התיירות שהוצעה לאסיפה על ידי המועצה הכלכלית, החליטה המועצה לעבד שנית את תכנית המשק לשנת 1992, לאור זאת תידחה האסיפה שנועדה ל-26.1.1992 למועד מאוחר יותר.

רשמה: תמר וו

29.1.92

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * We are having a bit of typing trouble this week - our machine is in repair so please excuse the uneven typing...
- * On Sunday we shall inaugurate the Super-Duper-Super Market. There we shall pay for all goods except milk, cream cheese, and salad vegetables. Chaverim have received an additional sum in their allowance, which will (hopefully) cover the expense.
- * At last the authorities have managed to put light bulbs onto the poles which have been waiting for some months at the Rosh Pinna Junction. All we need now is a Public Telephone at the bus stop and we'll be well away.
- * The lambing season has started - apparently the sheep think Spring is here... so if you would like to see some gambolling young creatures, do go and visit the sheep pens.
- * Ronen Forster has come back from his leave of absence abroad. Welcome home.
- * The trees we planted near the caravans last Shabbat are unipers and cypresses.
- * All the best to Tal Peck who is leaving us in order to join the Army.
- * We have a new officer - of the female gender - Segalle Hadar. Mazel Tov.
- * And talking about Mazel Tov - Betty and Yitzchak have a new grandson, second son to Micky and Yehudah, weight over 4 kilo.
- * Gal Aptrut, who grew up here in Kfar Hanassi, has come to stay with us for a while. Welcome.
- * Our rain-gauge shows a rainfall of over 500 mm already. Maybe we should start thinking of building an ark.... I am sure there are enough sinners about to cause a flood. Present company excepted, of course.

So, keep warm and dry.

Shabbat Shalom, INGE

J A H R Z E I T

28 Sh'vat	-	Abraham Resnick
30 Shvat	-	Shalom Davies
2 Adar	-	Reggie Friedlaender
4 Adar	-	Tsvi Levinson

MAZAL TO

HAPPY BIRTHDAY

2.2. Ilan Ginat

Ido Fuchs

Yommi HARFAZ

3.2. Hilda Barak (Best wishes on her 70th)

Inbar Harman (Rifkind granddaughter)

Ruth Eitam (Erenberg granddaughter)

4.2. Bob Vieneaux

5.2. Ruthie Oren (Lifschitz)

Avah Farchi (Waterman granddaughter)

Noam Segev Kroparo

Shanie Shoer (Amit granddaughter)

6.2. Ellaine Easton

Tal Peck

Tal Kendal

7.2. Galil Rosenkrantz

8.2. Liron Glick

Danielle Erenberg

Alex Winkler

Nofar Cohen

(Marks granddaughter)

Dr Moshe Farchi

(Waterman grandson)

T O N I G H T - (Jim's) C A S I N O

Starting at 21.30 in the Chader Ochel
(Tea & Coffee in the Moadon before that)

F I L M O F T H E W E E K -

THE NAME OF THE ROSE

with Shaun Connery & Morry Abram

the famous film about life in an Italian convent in the Middle Ages.

Shoe Shop - Opening Hours:

SUNDAYS - 17.15 - 19.00

THURSDAYS - 19.30 - 20.30

